

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево, браћо и сестре, изврши се велика тајна вечерас у овоме дивном Божијем храму. Четири нова молитвеника пред престолом Божијим добио је наш народ и наша света Црква. Ово што се данас овде догађа јесте наставак онога што се 19 година догађало на Косову и Метохији. Сваке године била су оваква сабрања и монашења нових монаха који су испуњавали све наше манастире. Данас ово монашење овде има посебан значај због самога празника Светог Оца нашег Саве, због самога овога места, ове Пустине Љуљачке, због нас овде сабраних са свих страна. Вечерас овде је присутна Црква Божија, цело небо и цела земља. Чули сте у овим дивним молитвама да је овде дошао сам Господ Христос са Пресветом Својом Мајком, са Светим Анђелима и Светитељима и да присуствују овом необичном и радосном чину. Јер и данас у 21. веку има у нашем народу оних који слушају реч Господњу и одазивају се на позив Божији: „Ко хоће за мном да иде нека се одрекне и себе и узме крст свој и иде за мном.“ И ево ова четири млада човека који су вечерас положили завете монашке, они су чули тај призив Божији, примили га у срце своје и одазвали се на њега. Провели су три и више година, како који, у припремању за овај свечани моменат, у послушању, у трпљењу, у смиравању себе, у борби са собом и својим слабостима људским. И ево, Бог их је удостојио вечерас да буду обучени у свети анђелски монашки чин.

Братије - нови монаси, ваше монашење није крај вашег подвига, то је тек почетак. Оно до сада је била припрема за ступање у војску Христову, а сада сте војници Христови постали. А дужност војника зна се шта је – да се бори за свога Цара неустрашиво, храбро, не штедећи себе. Ваши завети које сте вечерас полагали јесу подсетници свима нама, свој братији и сестрама, монасима и монахињама који овде присуствују вечерас, на оно шта смо ми у своје време обећали и шта смо дужни да чинимо. Прошло је годину дана и више како нисмо имали ову прилику да се подсетимо. Зато је ваше монашење и наш подсетник и наша радост. Као што се

апостоли радоваху, јер се свакога дана умножаваше број оних који се спасавају, који су приступали вери Христовој, тако се и ми данас радујемо свакоме новоме младоме човеку који ступа на пут Христов, одриче се света и свега у свету, прима благи јарам Христов на своја плећа, и креће за Господом носећи крст свој.

Браћо и сестре, чули сте које су завете положили ови млади монаси. Ти завети су узвишени, велики и ни мало лаки. Нема човека који би својом силом и својим снагама успео да их испуни без милости и благодати Божије. Они су тога свесни. Зато су на свако питање одговарали са смирењем - да, али с Божијом помоћи, знајући да сами не можемо ништа добро чинити као што каже и Свето Писмо. Али, по апостолу Павлу - све могу у Христу Исусу који ми моћ даје. И они ове завете само уз помоћ Божију моћи ће да испуне и да остваре циљ свога монашког живота. Они, вечерас постали су молитвеници пред престолом Божијим и они ће се молити не само за себе, не само за своју братију са којима живе и деле монашке трудове, него за све нас, за цео наш Православни многострадални народ српски и за све Православне Хришћане. Али њихова молитва и љубав обавезују и нас да се и ми молимо стално за њих да их Бог укрепи, да им дарује снаге да истрају на монашком путу и одрже завете своје неупрљане, јер како рече у једној молитви овде - када дође Господ онда ће дати не по ономе шта смо обећали и изјавили, него по ономе шта смо од обећаног и изјављеног и испунили и одржали.

Ви сте, братијо моја, вечерас добили још по једног анђела чувара, поред онога којег сте добили на крштењу, добили сте нове помоћнике у лику светитеља чије сте име добили. Ви ћете са њим друговати, њему се молити, на њега се угледати, њега у животу подражавати, а они ће вас упућивати на свако добро дело и молити се пред престолом Божијим за вас да истрајете на томе путу.

Нека би Господ благословио све вас овде сабране, браћо и сестре, који нисте жалили труда да по овој хладноћи, по овоме мразу и снегу, дођете из ближе и даље околине, да присуствујете овом свечаноме чину и сутрашњем богослужењу овде у име и част првог

Архиепископа Српскога Светитеља Саве, да заједно са целим родом нашим прославимо онога који је постао родоначелник и вођа пута који води у живот, као што се пева у његовом светом тропару. А Свети Отац Сава, који се радује вечерас гледајући нас овде сабране, он ће нам помоћи да останемо на овоме путу којим смо кренули из младости своје до краја живота нашега како бисмо, попут њега, испунили заповести Божије, извршили мисију коју нам је Бог одредио, како би нас Господ онда примио и уврстио у ред својих изабраника, у Царство Своје Небеско, да тамо и ми са Свима Светима славимо и прослављамо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.